Mizah

Elli beş yaşını doldurmuş memurlar emekliye ayrılacak..

„55" lik!

FIKRALAR

RÜYA

Karısı o geceki rüyasını anlatıyordu:

— Ne gördüm, biliyor musun, şekerim? Sen bana yüz lira veriyorsun: «Al, arkana yazlık bir elbise yap,» diyorsun. Tam bu sırada gözlerimi açtım... Ne güzel bir rüya değil mi? Her halde bu kadar güzel bir rüyanın zevkini bozmak istemezsin...

Kocası derhal cevap verdi:

— Hiç merak etme. Ben o kadar insafsız değilim. Parayı geri istemek aklımdan bile geçmez. Kalsın!

FELSEFE

Agâh Sırrı Levend kendine mahsus felsefi fikirlerden birini ileri sürüyordu:

— Bir erkeğin hayatında iki devre vardır ki, dedi, kadınları anlayamaz.

— Hangileri? diye sordular.

— Biri evlenmeden evvelki devre, diğeri de evlendikten sonraki.

ANTİKA

Bir arkadaşı taksitle aldığı eşyayı gösteriyordu:

— Bunları ayda 30 lira vermekle ödeyeceğim. Hepsinin yekûnu 4 bin lirayı geçiyor. Acaba aldandım mı?

İktisat mütehassısı Nizamettin Âli Sav başını arkaya doğru sallayarak:

— Hayır, dedi. Bilâkis çok ucuza almışsın .Sen bunların parasını verinceye kadar hepsi kıymetli birer antika olacak!

SAADET

Üsküdar ve Kadıköy halk tramvayları müdürü Zühtü Çubukçuoğlu mesut bir koca olduğunu söyliyerek öğünen arkadaşına sordu:

— Demek sen karınla hiç kavga etmezsin ha?

Öteki cevap verdi :

— Hiç. Çünkü o kendi bildiği gibi hareket eder, ben de onun bildiği gibi hareket ederim.

NEZAKET

Muharrir Bahadır Dülger vapura yetişmek mecburiyetindeydi. Fakat saatin kaç olduğunu bilmiyordu. Cihat Babana sormak istedi:

— Saatin var mı?

Cihat Baban sükûnetle cevap verdi:

— Var, teşekkür ederim!

SORMAYA NE HACET

Karısı anlatmaya başladı:

— Ah! Kocacığım, bugün Beyoğlundan geçerken bir dükkânın camekânında öyle güzel, öyle enfes, öyle bulunmaz bir şapka gördüm ki...

Kocası daha fazla dinlemeye lüzum görmeden sordu:

— Ya? giy bakalım başına, yakışıyor mu?

GELSİN !

Mustafa Nihat Özön, masal bu ya, Avrupa seyahatine çıkmıştı. Pariste bir lokantaya girdi. Biraz mektepten kalma, biraz da kitaptan dolma Fransızcasiyle:

— «Garson!» diye seslendi. «Jö dezir ön sup d.... dö... d... (hay Allah belâsını versin)...

Buradan gitme ve orada yerden bitme Ermeni garson onun Türk olduğunu anlamıştı. Gülümsiyerek ve Türkçe cevap verdi:

— Ben Fransızca bilmem, efendim.

Mustafa Nihat kızmıştı:

— Fransanın göbeğindeyiz, Fransızca bilen yok! Hadi sen git de bir bilenini yolla.

SUDAN ÖLÜM

İçkinin kötülüklerinden bahsediyorlar, sarhoşluk yüzünden denize düşüp ölen birinin hikâyesini anlatıyorlardı.

Değerli aktör Behzat Butak sordu:

— Denize düştüğü zaman ölmüş müydü?

— Hayır, dediler. Denize düştükten sonra boğulup ölmüş.

Behzat Butak Muzaffer bir kahkaha attı :

— Gördünüz mü ya? Zavallı içkiden değil, sudan ölmüş!

YANLIŞLIK

Hilkatin sırları falan filân münakaşa ediliyordu.

Heykeltraş Kenan Yontunç kendi fikrini de ileri sürdü:

— Bence Allah evvelâ Havvayı yaratmış olsaydı dünya hercümerç içine düşmezdi.

İzahat istediler. Anlattı:

— Öyle ya, Allah ilk eserinin bu kadar büyük bir muvaffakiyetsizlik olduğunu görünce her halde korkar Âdemi yaratmaktan vazgeçerdi.

HAZİNE

Moiz, kızını methediyordu:

— Benim kızı öyle namuslu, öyle hamarat, öyle dürüsttür ki onu alan büyük bir hazineyi ele geçirmiş olacaktır...

Dinliyenlerden iştahlı bir delikanlı sordu:

— Hazinevi görebilir miyim?

PERİ

Yedinci Sayısı

Harikulâde yazı ve resimlerle

Yarın Çıkıyor!

Cilt: 6 — Sayı: 152 FİATI 25 KURUŞ. 3 Haziran 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Ünvanlar

ÇOK defa bizde kelimeler hakikî mânâları ile ifade edilmez. Meselâ volkan gibi patlanması lâzım gelen bir hâdise karşısında camit duran bir siyasî hazm ü ihtiyat sahibi dûrendiş bir zat olarak vasfedilir... Cür'et ve cesaret gösterilmesi icap eden yerlerde bu hareketin hakkını verenlere «cesur ve cerî» denilmez; kısaca «deli» der çıkarız.

Bizim tarihimiz «deli» lerle doludur. Halbuki:

Eylesen halka nazar her biri bir gûne deli

demişler.

Trabzon valisi merhum Kadri Beyin bir nahiye müdürüne: «Baston taşıyacaksın. Etrafına bakmak için başını ağır ağır çevireceksin, selâmını kısa vereceksin!» diye vekar dersi vermesi gibi eski vükelâdan biri de vakur olmak için başını çevirmeye çevirmeye nihayet boynu dönme kabiliyetini kaybedip kafası kazık kesilmişti.

Delilere gelelim.

Çoğu devlet adamlarımıza bu ünvan tevcih edilmiştir. Buna dair şair Deli Nüzhetin bir fıkrası vardır: Deli Nüzhet bir gün Edirneye gitmiş, o sırada vali Hacı İzzet Paşa imiş, malûm olduğu üzere bu zat mükemmel deli idi. Kadı da «deli» diye tanınan Asım Molla imiş. Jandarma kumandanı da «Deli Hüseyin Bey» adında bir zatmış...

Bir gün sokakta gezerken jandarmaların, birini sürükleyip götürdüklerini görmüş, vak'anın mahiyetini sormuş.

— Delidir! demişler, tımarhaneye götürüyoruz.

Deli Nüzhet:

— Ayol, demiş, delinin tımarhanede ne işi var? Devlet işlerinde hiç münhal kalmadı mı?

MİZAHÇI

BUGÜN BAŞLIYAN AVRUPA GÜREŞ ŞAMPİYONLUK MÜSABAKALARINDAN BAZILARI

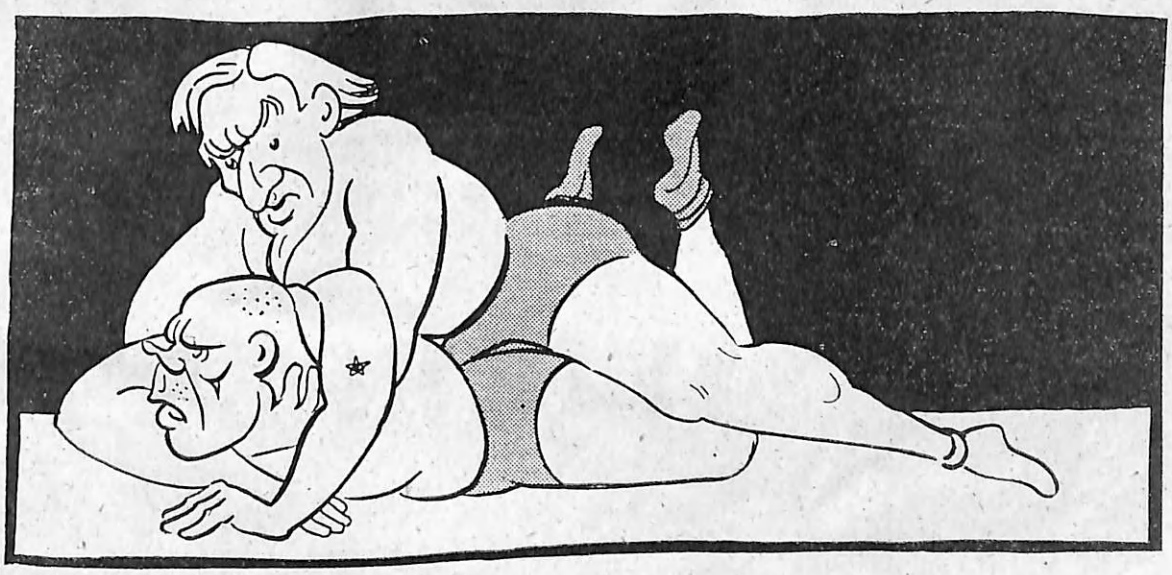

Batılılar Ruslara sayı hesabiyle galip gelmişlerdir !

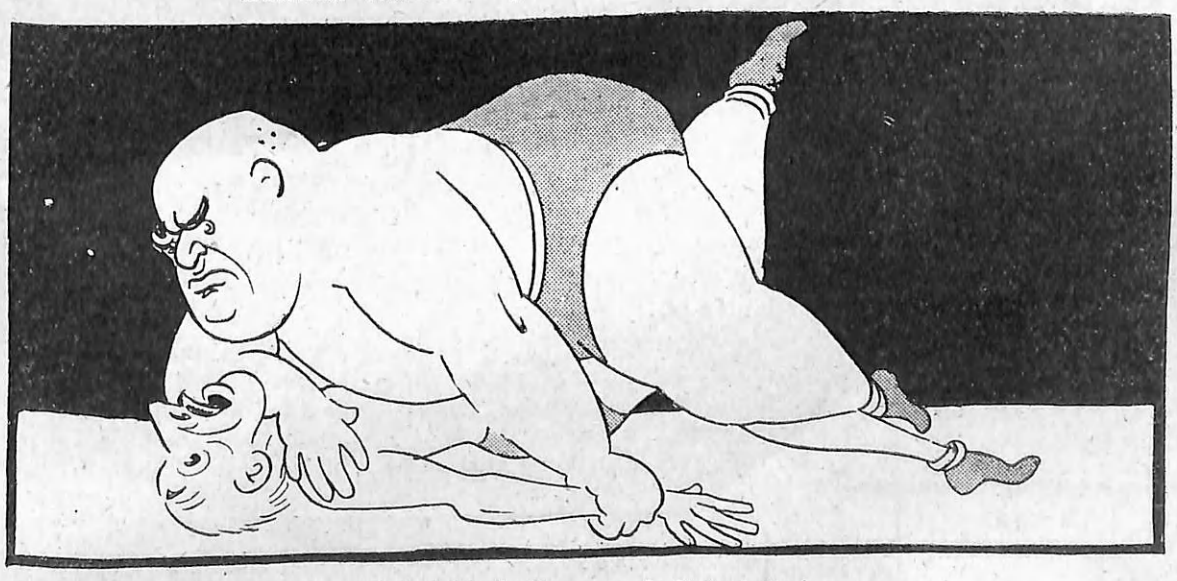

Pahalılık halka pes dedirtmiştir !

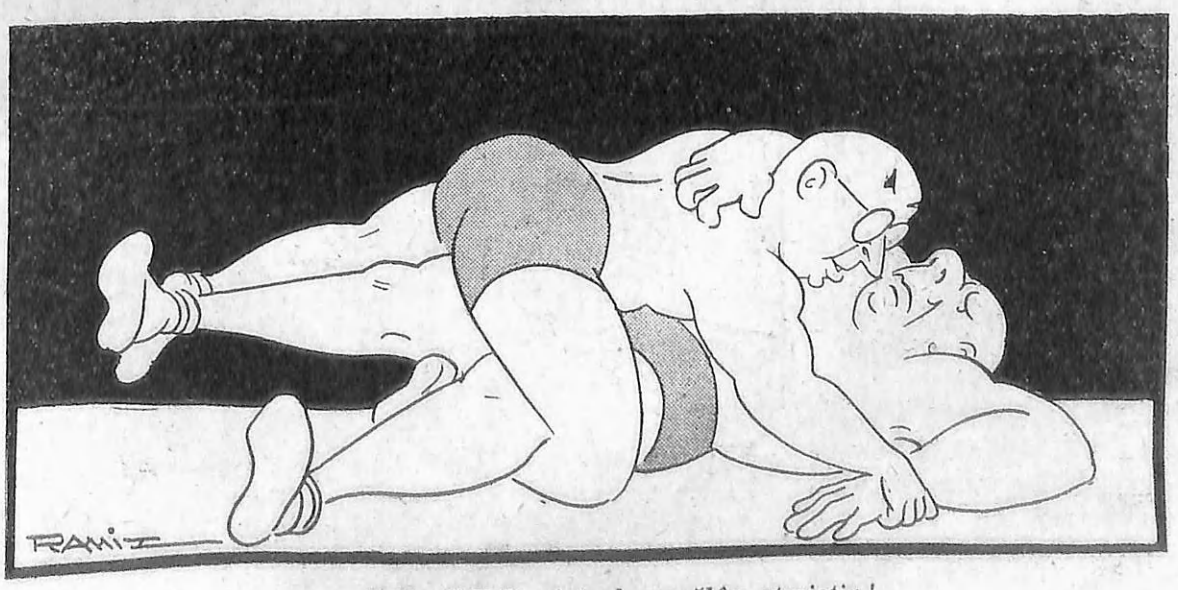

D.P., C.H.P. yi tuşla mağlûp etmiştir !

Tasarruf

Bu da İskoç cimriliğine misal:

Adamın biri bir akşam ansızın evine dönünce karısını yabancı bir erkeğin kolları arasında buldu. Hemen silâhına sarıldı ve adama emretti:

—Çabuk; karımın arkasına geç! Hiç olmazsa ikinizi bir kurşunda temizliyeyim!

ÇARE

Neclâ ile Süheylâ dertleşiyorlardı :

— Sorma, bizimki Allahın akşamı gece yarısına doğru eve geliyor...

— A... Doğrusu iki elim yanıma gelecek.. Benimki akşamla beraber kapıdan girer...

Neclâ telâşla sordu:

— Kuzum ne yaptın da bunu becerdin?

Süheylâ:

— Gayet basit! dedi; bir akşam geç geldiğinde mutfaktaydım. «Sen misin Rauf?» diye seslendim. O zamandanberi erken geliyor...

— Hepsi bu kadar mı?

— Tabiî ya... Kocamın adı Ali!...

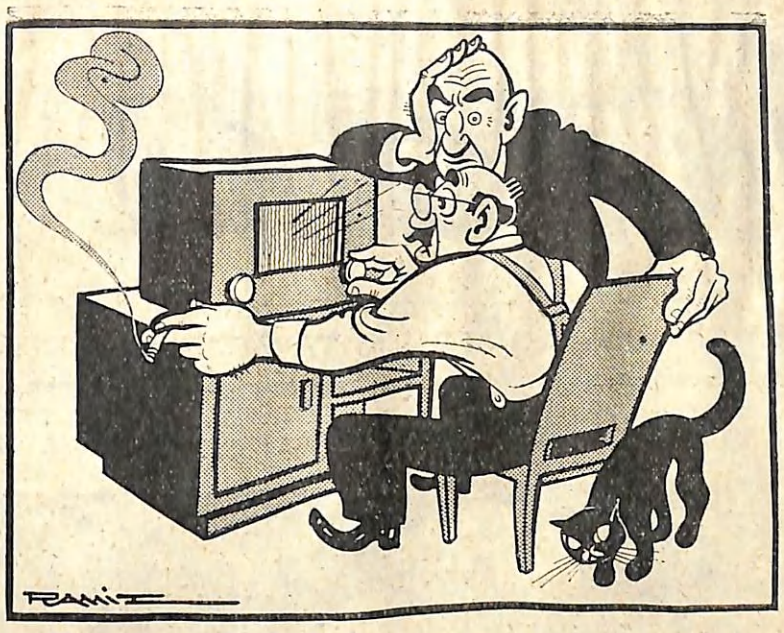

— *İstanbul radyosu tecrübeye başlıyormuş..*
— *Halkın sabrını mı?!*

FIKRALAR

İSABET

İskoçyalılar son derece cimridir. Bu cimrilik yüzünden feda etmedikleri şey yoktur. Misal mi istiyorsunuz? İşte:

İki İskoçyalı bir bisiklet gezintisinden dönüyorlardı. Yolda bir genç kıza rastladılar. Kan ter içinde, bulûzunu filân çıkarmış, bisikletini tamire uğraşıyordu. Gelenlerden kendisine yardım etmelerini istedi. İskoçlardan biri:

— Benim acele işim var, dedi, arkadaşım sizin makinenizi tamir eder, sonra gelir beni evde bulur...

Ve pedala dayanıp gitti. Bir saat kadar sonra arkadaşı, yedeğinde kızın bisikleti ile göründü. Beriki sordu:

— Ne o yahu? Kızın bisikletini mi çaldın yoksa?

Öbürü anlattı:

— Yok canım... Uğraştım, tamir ettim bisikletini. Bir de baktım kız kombinezonunu çıkarmış «mükâfat olarak iste bunu alın, ister bisikleti!» diyor. Tabiî biskileti tercih ettim.

Dinliyen, akıllı uslu başını salladı:

— İyi etmişsin! dedi, zaten kombinezon bir işine yaramazdı!

Yeni Ata Sözleri

Para cezası, zenginlere derebeylik hakkı tanımaktır.

★

Memur; ¼ kişilik işi, ¼ kişilik maaşla gören kimsedir.

★

Köpek, sakıman'a saldırır.

★

Ölüler de zanneder ki diriler her gün helva yer.

★

Gizli birleşenin aşikâre çocuğu olur.

★

Bin kat elbisen olsa, bir katını giyersin.

★

Arlı arından korkar, arsız da zanneder ki kendinden korkar.

★

Ağaç inceliğinden, insan kalınlığından kırılır.

★

Âlimle konuşan bulur mertebe ,cahille konuşan döner merkebe.

★

Menfaat bir bal çanağıdır, insanlar da sinek. Kenarından yetinmeyip ortasına dalanlar, çırpınakalırlar.

ELLİ BEŞ YAŞINDA VE OTUZ SENE HİZMET ETMİŞ MEMURLAR TASFİYE EDİLECEK

— Bizi temizledikleri bir şey değil, bu yaştan sonra evleri de biz temizliyeceğiz, o gücüme gidiyor!

— Ne fena otuz sene talimden sonra tam açlığa alışmıştım, şimdi çıkarıyorlar!

— Nereye böyle?

— Genç gözükmek için berbere, bıyıklarımı kazıtmağa!

— Aferin hükûmete, sende iş olmadığını benden evvel anladı !

— **Cemalle evleniyorum. Çok marifetli delikanlı doğrusu.. On parmağında on marifet..**

— **Biliyorum, geçen gün sinemada beraberdik !**

FEVKALÂDE !

Piyanist ve orkestra şefi Cemal Reşidi bir gün bir arkadaşı ısrarla evine götürdü. Kızının piyano çalışı hakkında üstadın fikrini öğrenmek istiyordu.

Cemal Reşit dinledi. Dinledi. Fakat hiç bir mütalâada bulunmadı. Onun sükûtunu gören arkadaşı:

— Ne fevkalâde değil mi? diye sordu.

Üstad cevap verdi:

— Hakikaten fevkalâde.. Görülmemiş şey. Ben bu derece basit parçaları bu kadar büyük bir güçlükle çalan kimseye ömrümde rastlamadım.

PERDE ARKASINDAN

Manken veled-i Abdullah

İkinci Hamit devri. Cayır cayır yanan bir yaz ramazanı. Vakit ikindi zamanı. Galatada Tiring mağazasının önündeyiz. Mağazanın antresinde dizilmiş mostra bebekler arasında başında kırmızı fesi ile siyah redingot giydirilmiş bir de zenci bebek var.

Orucun ve sıcağın tesirinden bunalmış eli tesbihli bir harem ağası zenci bebeğin önünde durur:

— Merhaba kapı yoldaş...

Tabiî cevap yok... Göğsünden dürterek:

— Sana söylüyorum ayo... demeğe kalmaz tabiî zenci bebek kaldırıma sırtüstü devrilir.. Harem ağası hayret ve korku içinde:

—Aman Allah, Ümmeti Muhammet, öldü, diye feryadı basar. Kalabalık toplanır.

İki belediye çavuşu kalabalığı yararak yerde yatanın başı ucunda görülür.

Birisi kalbini muayeneden sonra:.

— Ölmüş, der. Gürültü üzerine kapıya çıkan mağaza müstahdemlerinden birine dönerek:

— Bu sizden mi?

— Malista pasam. Bizim... (Kaldırmağa çalışır)

— Sakın ha, müddeiumumî gelene kadar el sürme! (Cebinden defterini çıkararak) Adı ne?

— Nasıl adı (Yanındakilere) Tilei vre trelosini.. Pasam ne demek adı. Postolene... Bu manken...

— (Yazarak) Babasının adı...

— Ne diyorsun vre pasam, bunun baba olur.

Hazır bulunanlar arasından Borazan Tevfiğin sesi yükselir:

— Anlamadın mı birader. Yaz işte: Manken veled-i Abdullah.

RAŞİT RIZA

Alış - Veriş

Aktör Yaşar Özsoy yolda bir arkadaşına rastladı:

— Bana yirmi lira borç verir misin? diye sordu.

Öteki, reddedemedi, çıkardı, iki onluk uzattı.

Yaşar onluklardan birini aldı, ötekini geri verdi:

— Al şunu. Şimdi senin bana on lira borcun var. Ben de demin senden on lira aldım. Ödeştik. Öyle değil mi?

Kadın — Hani sen evlendiğimiz zaman bana neler söylerdin, şimdi susuyorsun..

Erkek — Fena mı, kendime hâkim oluyorum!

TAVSİYE

Meşhur çeşnici Curnonsky'ye bir ziyafette gayet eski ve güzel bir şarap verdiler. İçti. Lâkin sesini çıkarmadı. Sonra orta derecede bir şarap ikram ettiler. İçti ve:

— Güzel şarap doğrusu! dedi.

Sordular:

— Peki ama, daha evvel içtiğiniz hakkında hiç bir şey söylemediniz..

Çeşnici:

— Ne diye söyliyeyim? dedi, Onun güzelliğini herkes anlar zaten...

OLMAYACAK DUAYA AMİN

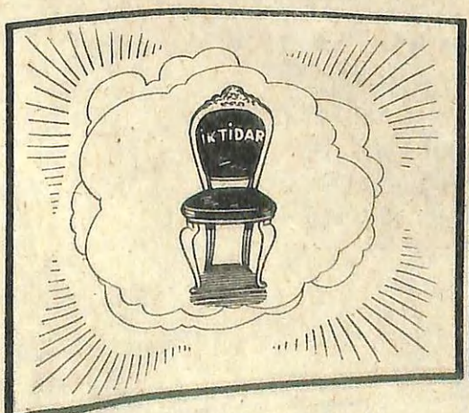

Muhalefetin rüyası..

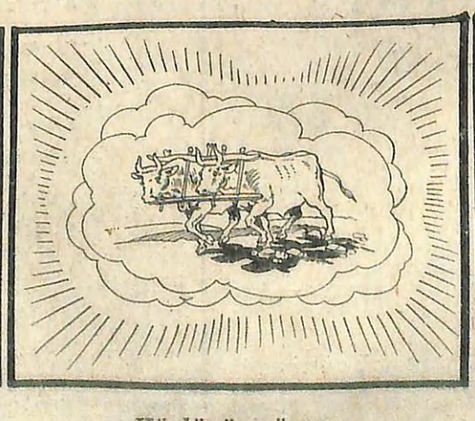

Köylünün rüyası..

Halkın rüyası !

— *İstanbulda koyun kıtlığı varmış..*
— *Hay gidi kurtlar hay, onları da mı bitirdiler !*

— *Evlilik bir piyangodur derler..*
— *Zannetmem güzelim, piyangoda kazanmak ihtimali vardır !*

Betarz-ı kudemâ

Yoktur

Muslukları yokla, âb yoktur
Mekteblere git, kitâb yoktur

Var sirke ararsanız (Tekel)de
Lâkin içecek şarâb yoktur

Bulsan da biraz mey âh bilfarz
Nükl eyliyecek kebâb yoktur

Sattıkları et değil kemiktir
İnsâfı bütün kasâb yoktur

Esnâf-ı zamanda çünkü artık
Bir parça hayâ, hicâb yoktur

Her kes tutar eğri bir yol elbet
Zira sorulan hesâb yoktur

Bir bak ki şu âb kıtlığında
Devreylemiyen dolâb yoktur

Bir bak ki şu halk içinde hâlen
Bir tek bile neş'e yâb yoktur

Bir bak ki efendi köylüdür de
Pâyinde çarık, çorâb yoktur

Gül bahçelerinde şimdi yurdun
Bir zerrecik âb-ü tâb yoktur

Bî zemzeme bir bahâra düştük
Gül mevsimidir gülâb yoktur

Tanbûreler ötmez oldu artık
Bir nağme veren rebâb yoktur

Var elde ipek çadırlar ammâ
Hayfâki sütun, tınâb yoktur

Hâlâ şu ufuklarında mülkün
Rahmet dolu bir sehâb yoktur

Hâlâ şu zavallı bî kesanın
Feryâdına bir cevâb yoktur

Çoktur kol açan şerîre ammâ
Ebrâra küşâde bâb yoktur

Eshâb-ı vebâl olan kesâna
Hattâ bir ufak itâb yoktur

Eller uçuyor, yazık ki bizde
Aslâ heves-i şitâb yoktur

(Râsıd) iyi bil ki hicv-i devrân
Etmek gibi bir sevâb yoktur.

RÂSID

Tek keramet

Yapma lisan bâbındadır !

Gönlüm bir uzak cihâna döndü
Geçmişte kalan zamâna döndü

Rabbim ne güzeldir eski günler
Andıkça yazım hazâna döndü

Her celsede anlaşırdı herkes
Sohbet bugün imtihâna döndü

Girdikçe yabancı söz lisâna
Ehlî dilimiz yabâna döndü

Ekler takılar alınca meydân
Başlar bunalıp kazâna döndü

Beş yüz senelik dilim şu ande
Bir bilmediğim lisâna döndü.

Çakmaz baba oğlunun dilinden
Bedbaht ana tercümâna döndü

Bilmem kaça mâl olur beher söz
Ammâ ki yekûn ziyâna döndü

Erbâbı elinde buldu kıymet
Her söz bir apartımâna döndü

Gördükçe Ozan cihânı ebkem
Bir bülbül-i ter-zebâna döndü

AKILLI OZAN

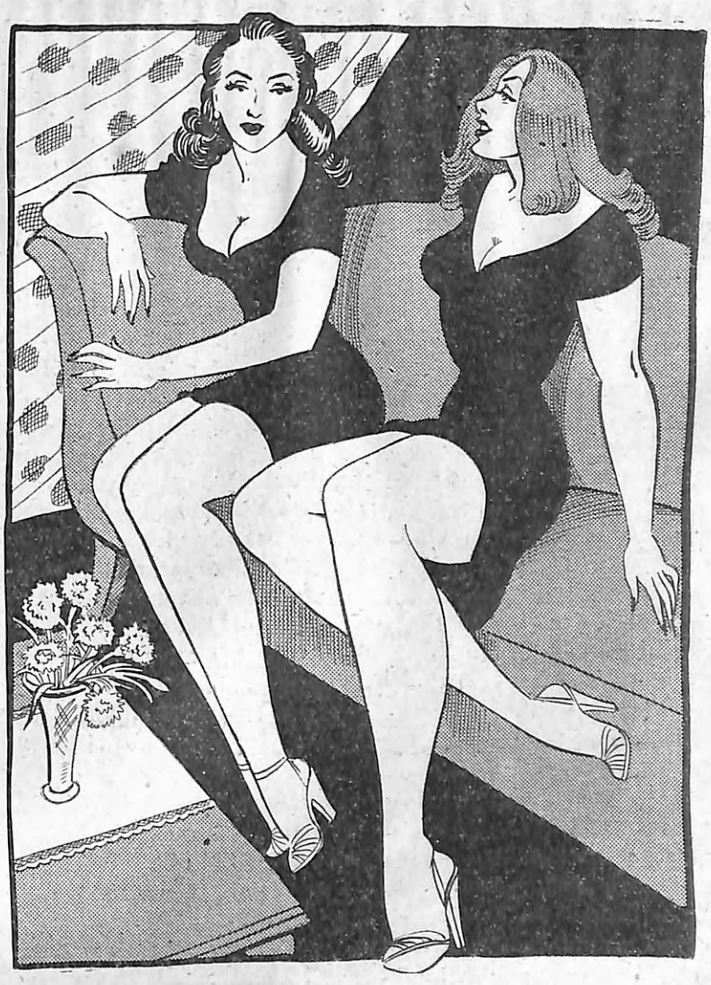

— *Arkamdan söylenen insanlara öyle kızarım ki..*
— *Ben de.. Bilhassa sinemada !*

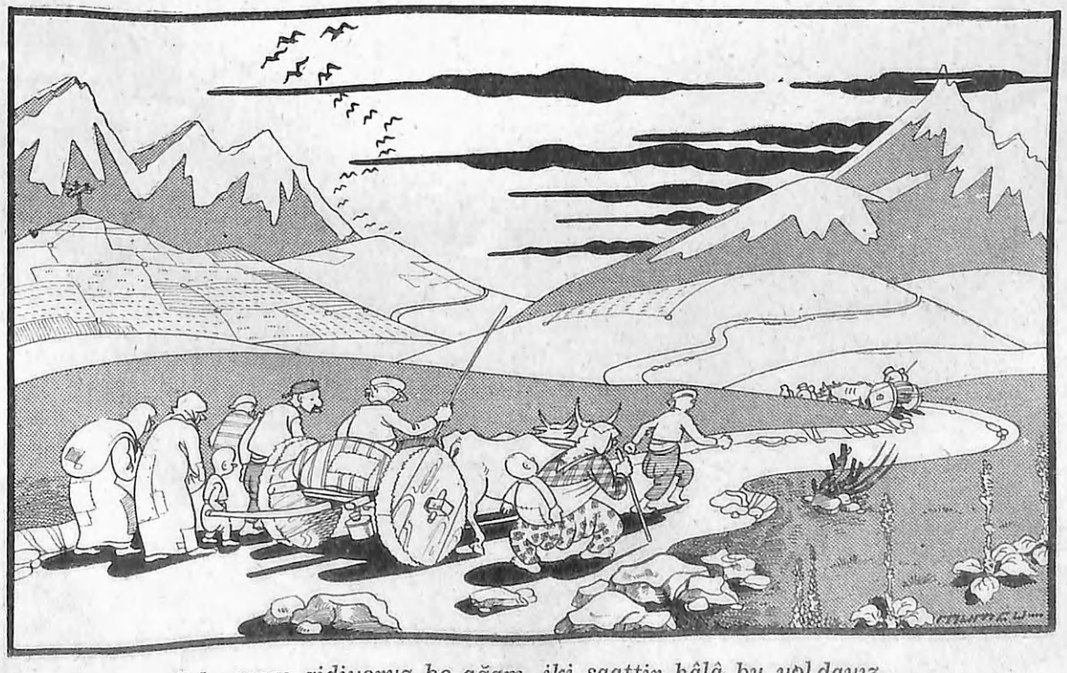

— *Çok yavaş gidiyoruz be ağam, iki saattir hâlâ bu yoldayız..*
— *Bazı işler yirmi beş senedir bizim kadar da ilerliyemediler ya !*

ISRAF

Rebeka Mişonların Büyükadadaki köşklerinde tertip edilen toplantıya gitmek üzere hazırlanıyordu.

Salamon sordu:

— Saçlarını arkaya mı bırakacaksın, yukarı mı kaldıracaksın?

Rebeka:

— Bilmiyorum, dedi. Daha karar vermedim. Henüz yüzümü yıkıyorum.

Salamon kızdı:

— Sen ne müsrif karısın be! Sabuna yazık değil mi? Evvelâ saçlarını nasıl yapacağına karar ver de yüzünü ona göre yıka!

Hikâye

Ameliyat

Yazan:
VİR-GUL

Avarelik zaten doğuşta var.. Bir de sıcaklar bastırdı, tam oldu. Ne el işler, ne kafa düşünür. Yalnız ayaklar sürtmek ister. Sürt Allah kerim. Bu mübarek şehirde Beyoğlundan başka da sürtecek yer var mı? Eskiden yalnız bizim gibi bekârlar sürterdi, Şimdi herkes ayni sevdada. Bu arada bir çok cüzdanlar da havalanıp gidiyor. O da başka hikâye.

Biz gelelim kendi hikâyemize.

Hafta ortasında bir gündü. Vakit de öğleden evvel. Tecrübeli çapkınlar bilirler: Tavlamanın en müsait zamanı o saatlerdir. Akşam üstü hepsinin dostu, postu, randevusu, aftosu falan vardır. On'la on iki arasında ise erkekler işlerinde, kadınlar alış-verişlerindedir. Ben de kendime avareliği iş edindiğim gibi tünele bindim, «yukarı» çıktım.

Kadınlar mağazaların camekânlarını süzüyorlardı, ben de onları süzmekle işe başladım. En nihayet kalçası, göğsü yerinde, kaşları kirpikleri havada bir duduyu gözüme kestirip takibe başladım. Bu kadında «iş olduğu» o kadar belliydi ki aradan beş dakika geçtiği halde ümidim kırılmadı.

Yanına yaklaştım:

— Size bir şey takdim edebilir miyim? diye sordum.

Gözlerini süzerek gülümsedi:

— Kendinizi.

Taktim ettim. Elini verdi, hemen oradaki bir pastahaneye girip - ne yenir? Tabiî bu kadar hararet bastıktan sonra - birer dondurma yedik.

Bir yandan da ahbaplık etmeye başladık. Anlattı :

Evliymiş... Kocası yaşlı bir doktormuş... Kendini ilme vermiş... Ameliyattan başka bir şey düşünmezmiş... Kadın da vaktini nasıl geçireceğini bilmezmiş... O da kendini köpeklere vermiş... Evinde türlü çeşit köpek besliyormuş.

Bunu işitince: «Aman!» diye haykırdım. «Köpeğe bayılırım! Ne olur... Müsaade etseniz de.. görsem...»

Tabii köpeğe bayıldığım falan yoktu . Benim bayıldığım şey kadındı.

Kadın da her halde köpekten daha başka şeye de bayılıyormuş ki arzumu memnuniyetle karşıladı:

— Hay hay, dedi. Buyurun gidelim.

Yola düzüldük. Yani, sizin anlıyacağınız, paraları söküldük, taksiye atladık. Tünel başından Şişli ne de uzakmış! Taksimetre üç lira yazdı, yedi buçuk verdim, şoför yine kanmadı.

Bu tozlu ve tuzlu yoldan sonra bir hayli de merdiven çıktık.

Biz de divanlardan birine serildik. Hani ben oraya köpeklere bakmaya gelmiştim? Unuttum gitti. Kadın da sebebi ziyaretimi unutmuş gibiydi. Şeker ikram etti, sigara ikram etti, meyva ikram etti, etti oğlu etti.

⁂

Muhabbetin en tatlı tarafındaydık, kadın birdenbire nefesini tuttu:

— «Eyvah! Kocam geldi!» diye haykırdı.

Hakikaten, köpeklerin hepsi birden ayağa fırlamışlar, kapıya doğru koşuşmuşlardı. Bağırmadıklarına göre gelen her halde yabancı değildi. Kapının usulca kapandığını ve bir ayak sesinin iç dairelerde dolaştığını duydum.

— «Ne yapacağız?» dememe kalmadı.

Kadın kısık sesle talimatı verdi :

— Yandaki odaya geç. Seni kocama hasta diye tanıtırım.

Başa gelen çekilir. Yok yere ölmektense hasta olmayı tabiî tercih ederdim.

Geçtiğim oda, hakikaten, hasta muayene odasına benziyordu.

Biraz sonra doktor bey geldi.

— Neniz var? dedi.

«Bir şeyciğim yok,» diyecektim, kendimi tuttum:

— Karın ağrısı dedim.

Doktor beni sıkı bir muayeneye tâbi tuttu. Dakikalarca orama bastı, buramı elledi, mıncıkladı, çimdikledi. Nihayet mahkûmiyet kararını okudu:

— Sizde apandisit var... Hem de en tehlikeli cinsinden. Dakika kaybetmeye gelmez. Derhal ameliyat...

«Aman! Zaman!» dememe kalmadı, yandaki odanın kapısını açtı. Beni beyaz karyolalı bir odaya - tam mânâsiyle bir hastahane odasına - soktu. Karşıma bir hademe çıktı, beni soydu, yatağa yatırdı. Burnuma bir pamuk tıkadılar. Bıçakların şıkırtısını duydum. o kadar.

⁂

Ertesi gün gözümü açtığım zaman yanımda bir hastabakıcı vardı.

— Geçmiş olsun ,dedi. Bereket versin böyle hâzik bir doktorun eline düştünüz. Yarın bir şeyiniz kalmaz, çıkarsınız.

Hakikaten, ertesi gün beni giydirdiler, kuşattılar, elime de bir fatura dayadılar. Dört haneli rakamları görünce yeniden hastalanacak gibi oldum ama, kendimi zor tuttum: Bir daha 1500 lira verecek halim yoktu.

⁂

Bir hafta kadar sonraydı. Gazetede şöyle bir havadis okudum:

«Kendisine doktor ve operatör süsü veren bir adam suç ortağı olan kadınla beraber tevkif ve adliyeye sevkolunmuştur. Suçlunun, kadın vasıtasiyle tuzağa düşürdüğü bazı zavallıları tedavi bahanesiyle soyduğu öğrenilmiş, en son hâdisede suç üstü yakalanmıştır. Sahte doktor, kurbanlarından birine apandisit «teşhisi» koymuş. Fakat «hasta »daha evvel apandisit ameliyatı geçirdiği için...»

Mesele anlaşılıyordu. Ne olduysa bizim 1500 liraya olmuştu.

— *Kadınların en güzel seneleri hangileridir?*

— *Yirmi dokuzuncu yaşları ile otuzuncu yaşları arasında geçen on sene!*

Çömezin Röportajları:
152
Çarşıda Seyran...

Çizen : RAMİZ

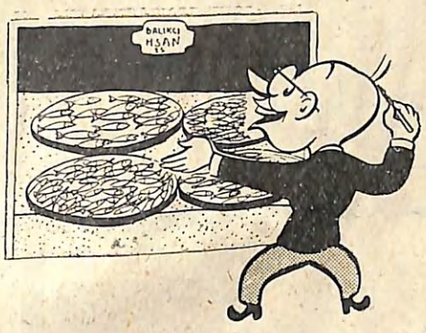

— Kılıç yok ama, bunların fiyatı adamı öldürmeğe kâfi !

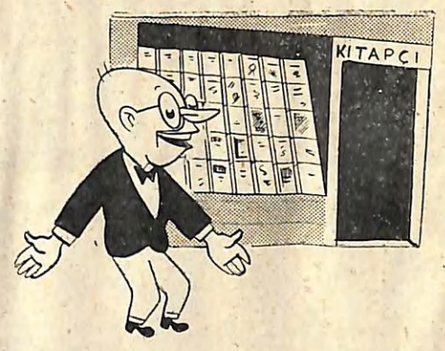

— İşte ucuzluk, ama bu sefer de müşteri yok!

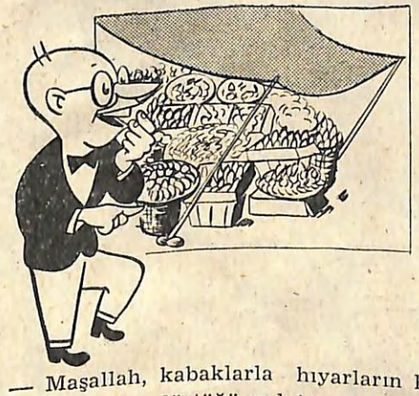

— Maşallah, kabaklarla hıyarların hiç itibardan düştüğü yok !

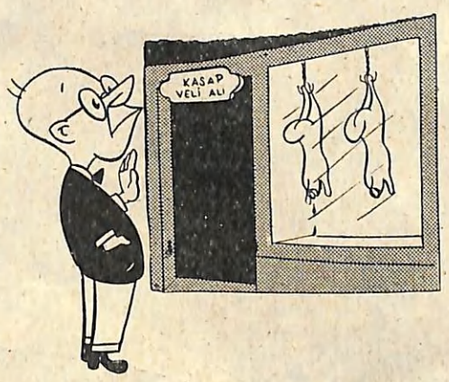

— Öyle bir zamandayız ki koyun bacağından, müşteri gırtlağından asılıyor!

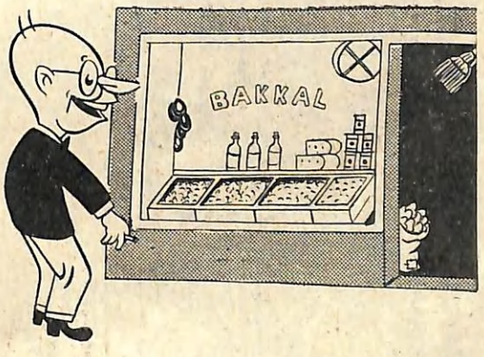

— Bak kal değil, bak geri dön !

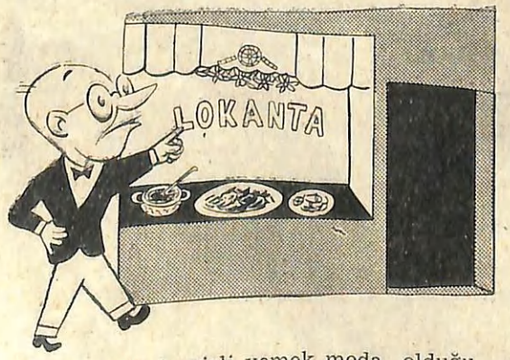

— Bu sırada gizli yemek moda olduğu için camekânı perdelemişler galiba !

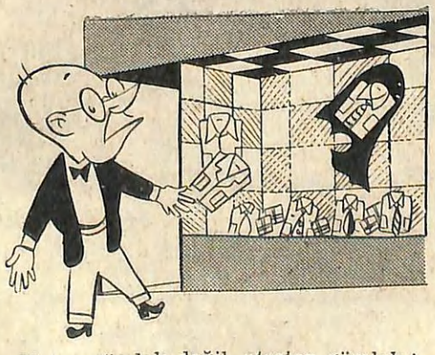

— Keten gömlek değil, ateşten gömlek !

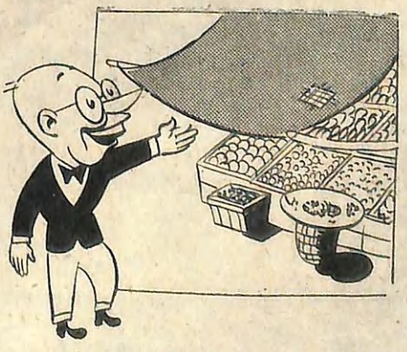

— Armudun iyisini dağda ayılar yermiş.. Tevekkeli biz bir şey yiyemiyoruz!

Osman Güzel
Radyo ve Elektrik Mağazaları

Beyoğlu İstiklâl Caddesi, Lâle Sineması karşısında No. 44 de

49 modeli yeni radyoları görmek için OSMAN GÜZEL'e uğrayınız.

Telefon: 42852

TOMBUL TEYZE

Sıska Dayı — Karıcığım, niçin beni buz dolabına soktun?
Tombul Teyze — Taze kalasın diye kocacığım!

Çok veren maldan.....

..... Az veren candan -

KESKİN SİRKE

Nuh tufanı başarılı olmadı: Bir çift de olsa, insan sağ kaldı..

★

Bir kadının aşkta sahip olduğu en güzel hatıra, o aşka ettiği ihanetin hatırasıdır.

★

Kadınlar, kazanıldığından daha kolay kaybedilir.

★

İki türlü kadın vardır: Aldatanlar, aldatılanlar...

Sayı: 152

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

LEJAND BULMACAMIZIN HALLİ

MARŞAL YARDIMINDAN ZİRAAT İŞLERİNE AYRILAN MİKTAR PEK AZMIŞ ! - Gazetelerden -

— *Ağa; şu iki teneke su niye orada duruyo ?*
— *Guyuda su azalırsa onlarla yardım yapacâm...*
— *Desene, sen de tarlaya Marşal yardımı yapacân !*

148 inci sayımızdaki karikatürün en güzel lejandını bulan okuyucumuz Kayseride D.D.Y. Üçüncü İşletme memurlarından M. İncedir. Mecmuamıza bu sayıdan itibaren bir sene parasız abone kaydedilmiştir.

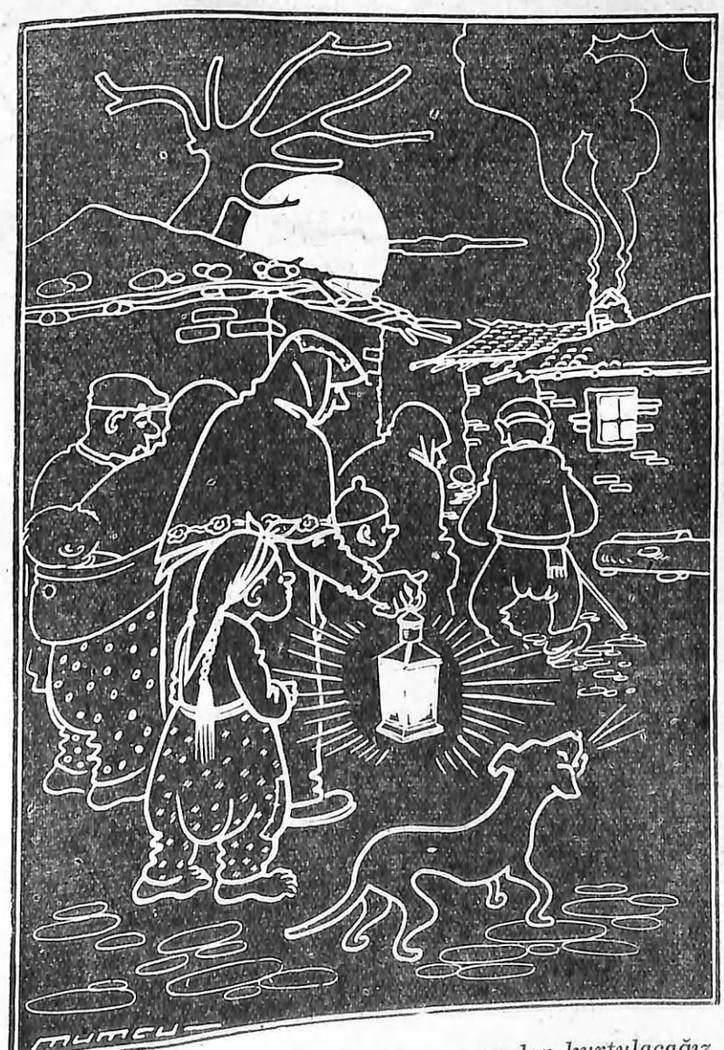

— *Raman dağındaki petrol çıkınca mumdan kurtulacağız gayri..*

— *... simdilik yalnız dedikodusu ile aydın-*

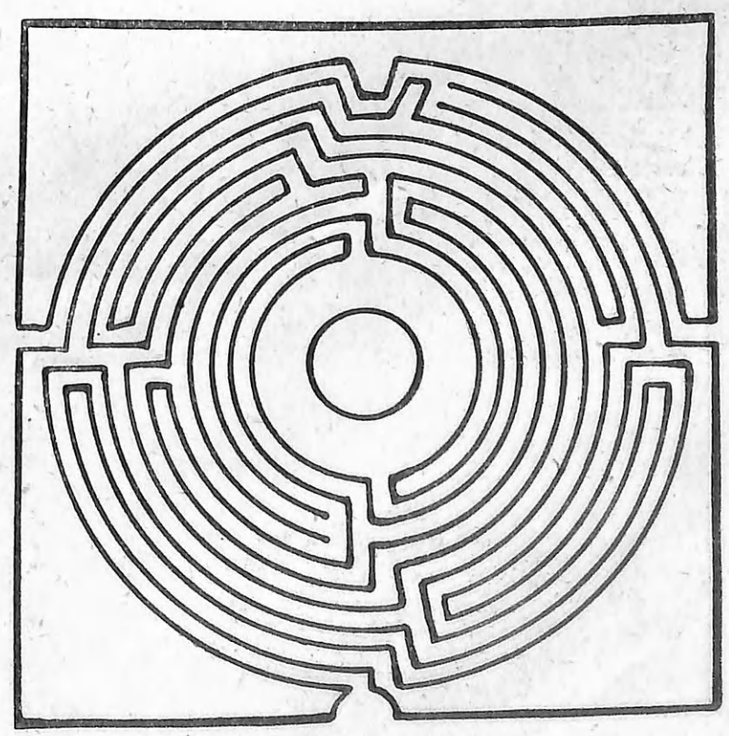

YENİ BULMACAMIZ

Yukarıda üç kapısı ve bir çok yolu olan bir park var. Bu parkın istediğiniz kapısından girin. Ortaya gelin. Havuza bir taş attıktan sonra *geldiğiniz yollardan geçmemek* şartiyle bir başka kapıdan çıkın. Çıkabilene aşkolsun!

Mizah

— Yolları kesti kiraz !